

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 26. júna 2013 v trestnej veci obvineného **R. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T 116/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. S. J., proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 7. júna 2011, sp. zn. 3To 70/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. O. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 22. marca 2011, sp. zn. 1T 116/2009, bol obvinený R. O. uznaný za vinného zo spáchania

obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa do 9. júna 2009 do 22.45 hod. v B na letisku M. neoprávnene doviezol neznámy biely hrudkovitý materiál, ktorý si neoprávnene zadovážil a tento prechovával vo vnútorných orgánoch svojho tela, pričom dňa 9. júna 2009 o 22.45 hod. v B. po prilete leteckej linky OK 707 z P. do B., po predchádzajúcom prestupe linky OK 964 z M. do P., bol kontrolovaný pracovníkmi Colného kriminálneho úradu Bratislava a bolo zistené, že v brušnej dutine obvineného sa nachádza 71 kusov uzatvorených plastových balíčkov v tvare rotačného elipsoidu s obsahom neznámej látky, pričom následnou kriminalistickou expertízou z odvetvia kriminalistickej toxikológie a kriminalistickej chémie

bolo zistené, že v uvedených balíčkoch sa nachádzal kokaín s prímiesou fenacetínu a prokaínu s celkovou hmotnosťou 699,448 gramu, v celkovej hodnote od 23 217,42 € - 46 434,84 €, pričom kokaín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok.

Okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd obvinenému podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov. Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvinenému uložil aj ochranné protitoxikologické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 rok.

Krajský súd v Bratislave, na podklade odvolania podanom obvineným, rozhodol rozsudkom zo dňa 7. júna 2011, sp. zn. 3 To 70/2011, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 22. marca 2011, sp. zn. 1T 116/2009, vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu, ochrannom opatrení a ochrannom dohľade. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd obvinenému v zmysle § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd obvinenému podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil aj ochranné protitoxikologické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 rok.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Poprad z 26. júla 2010, sp. zn. 2T 81/2010, právoplatného dňa 23. augusta 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda

že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., teda že bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Porušenie práva na obhajobu videl obvinený v tom, že mu nebolo umožnené používať v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní svoj materinský jazyk – igbo. Obvinený namietal, že súd pribral do konania iba tlmočníka do anglického jazyka, hoci nie je v angličtine spôsobilý porozumieť podstate trestného konania, ani obvineniu, ktoré voči nemu bolo vznesené. Poukazoval na to, že súdu navrhol, aby do konania pribral študenta Slovenskej technickej univerzity, pána I. O., ktorý pochádza z Nigérie a jazyk igbo ovláda. Tiež namietal, že viaceré rozhodnutia, vrátane poučení o možnosti podať opravný prostriedok, neboli adekvátne pretlmočené. K porušeniu práva na obhajobu došlo aj tým, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2011 bolo jeho obhajcovi doručené až dňa 12. marca 2012 po niekoľkých urgenciách. Týmto postupom súd obvinenému odňal možnosť konať pred súdom tak, ako je to garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nedoručením tohto rozhodnutia obvinený nemohol pokračovať v uplatňovaní svojich práv a podať dovolanie na najvyšší súd.

V súvislosti s dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. j/ Tr. por. poukazoval na to, že tak okresný ako aj krajský súd mu uložili trest vyhostenia na 10 rokov a súčasne aj ochranný dohľad na 1 rok. Uloženie týchto trestov síce obligatórne vyplýva z ustanovení Trestného zákona, ich uloženie však považoval za nelogické. Je totiž nemožné, aby po vykonaní trestu odňatia slobody a následnom vyhostení z územia Slovenskej republiky, mal vykonať aj ochranný dohľad, keď sa bude nachádzať na území iného štátu.

Dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. videl v tom, že súdy nepreukázali v konaní subjektívnu stránku – úmyselné zavinenie. Zavinenie páchatel'a musí byť preukázané nad všetku pochybnosť a je teda povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu toto zavinenie preukázať. V súvislosti s preukazovaním zavinenia však žiadne dokazovanie neprebehlo, súdy ani orgány činné v trestnom konaní sa nikdy nezaujímalí o konečného odberateľa omamných látok.

Súd sa podľa názoru obvineného nevysporiadal ani s poľahčujúcimi okolnosťami, konkrétne, že trestný čin bol spáchaný pod vplyvom hrozby alebo nátlaku tak, ako je to uvedené v § 36 písm. f/ Tr. zák., resp. že obvinený spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovolaného rizika alebo plnenia úloh agenta (§ 36 písm. i/ Tr. zák.).

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd vyslovil porušenie ustanovenia čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a/, písm. e/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyplývajúceho z článku 46 ods. 1, z článku 47 ods. 4 a z článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 7, ods. 20 Tr. por., zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); avšak nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/, písm. j/ Tr. por.

Obvinený primárne namietal porušenie svojho práva na obhajobu, keď do konania bol pribratý tlmočník do anglického jazyka.

Dovolací súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súdy nižšieho stupňa ako i orgány činné v trestnom konaní, postupovali v súlade so zákonom, ak na konanie pribrali tlmočníka z anglického jazyka.

Podľa § 2 ods. 20 Tr. por. ak obvinený, jeho zákonný zástupca, poškodený, zúčastnená osoba alebo svedok vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, má právo na tlmočníka a prekladateľa.

Podľa § 28 ods. 1 Tr. por. ak je potrebné pretlmočiť obsah výpovede alebo ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie, alebo

nehovorí týmto jazykom, priberie sa tlmočník opatrením. Tlmočníkom môže byť výnimočne aj zapisovateľ.

Právo dotknutej osoby používať v trestnom konaní jazyk, ktorému rozumie, je jednou zo základných zásad Trestného poriadku. Rovnaké právo garantuje v čl. 47 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky. Využitie práva na tlmočníka je podmienené vyhlásením dotknutej osoby, že neovláda jazyk.

Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006, na rozdiel od starej úpravy, však neobsahuje oprávnenie používať pred orgánmi činnými v trestnom konaní materinský jazyk.

Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený je cudzím štátnym príslušníkom a neovláda slovenský jazyk, boli do konania pribratí tlmočník a tlmočnica z anglického jazyka, ktorému obvinený rozumie. Anglický jazyk je pritom jediným úradným jazykom Nigérijskej federatívnej republiky, ktorej je obvinený občanom.

Podľa zápisnice o zadržení a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č.l. 17 - 21), zo dňa 10. júna 2009, ČVS: 124/OVK-BA-2009, bol obvinený v anglickom jazyku poučený o svojich právach a povinnostiach, a to i o práve na tlmočníka a prekladateľa. Ako tlmočnica bola vyšetrovateľkou Policajného zboru do konania dňa 10. júna 2009 pribratá Ing. B. V.. Následne bol vyšetrovateľom Policajného zboru do konania dňa 11. júna 2009 ako tlmočník pribratý B. S.. Tento bol prítomný pri výsluchu obvineného dňa 11. júna 2009, pri ktorom obvinený uviedol, že ovláda anglický jazyk slovom aj písmom a súhlasil s tým, aby mu tlmočník B. S. tlmočil zo slovenského do anglického jazyka a opačne. Rovnako sa vyjadril aj na výsluchu dňa 25. júna 2009, kedy súhlasil, aby mu zo slovenského do anglického jazyka a opačne tlmočila Ing. B. V..

Okresný súd Bratislava I opatrením zo dňa 2. novembra 2009 pribral do konania ako tlmočníka aj pána I. – C. I. z jazyka igbo do jazyka slovenského a naopak.

Hlavného pojednávania dňa 15. júna 2010 sa ako tlmočník zúčastnil pán I. – C. I., pričom na tomto pojednávaní bola prokurátorkou prednesená obžaloba a obvinený po poučení o svojich právach vyhlásil, že je nevinný. Tlmočník I. – C. I. sa zúčastnil aj nasledujúceho hlavného pojednávania dňa 5. októbra 2010, kde súdu oznámil, že sa vzdáva svojej funkcie ako tlmočníka z osobných dôvodov. Súd preto odročil pojednávanie na 13. decembra 2010

s tým, že naň bude predvolaný tlmočník z anglického jazyka B. S., ktorý sa zúčastnil aj ďalších pojednávanií.

Vzhľadom k tomu, že obvinený mal počas celého konania tlmočenie do jazyka, ktorému rozumie a ktorý je úradným jazykom jeho rodnej krajiny, pri vykonávaných úkonoch súhlasil s tlmočením do anglického jazyka a Trestný poriadok nevyžaduje konanie v materinskom jazyku, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolateľovu námietku ohľadne porušenia jeho práva na obhajobu za nedôvodnú.

V súvislosti s námietkou, že do konania nebol prizvaný študent Slovenskej technickej univerzity, pán I. O., najvyšší súd poukazuje na zápisnicu z hlavného pojednávania z 13. decembra 2010 (č.l. 334-336), na ktorom bol vypočutý svedok MUDr. E. O. (brat I. O.), ktorý uviedol, že s bratom nepochádzajú z rovnakej oblasti Nigérie ako obvinený a jazyk igbo neovládajú.

K námietke doručovania písomností v slovenskom jazyku považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že obvinený je oprávnený na oboznámenie sa s celým spisovým materiálom za účelom účinnej obhajoby, pričom pre osobu neznalú jazyka, v ktorom sa konanie vedie, je pre pochopenie obsahu dokumentu preklad nutnosťou. Avšak právo takejto osoby používať v trestnom konaní jazyk, ktorému rozumie, nezakladá automaticky právo na zasielanie prekladu všetkých písomností. Povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov zabezpečiť obvinenému preklad listín nemožno vyvodiť ani z ustanovení § 28 a § 2 ods. 20 Trestného poriadku alebo z Ústavy Slovenskej republiky.

Naopak je povinnosťou obhajcu (ktorého mal obvinený v priebehu celého konania) poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, v rámci ktorej by mal v prípade potreby zaobstarať preklad. Nemožno pritom opomenúť, že úhradu s tým spojených nákladov by si ustanovený obhajca mohol nárokovať voči štátu v zmysle ustanovenia § 553 ods. 2 Tr. por. a § 15 zákona č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Obvinený tiež v dovolaní namietal oneskorené doručenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 7. júna 2011, ktoré bolo jeho obhajcovi doručené až 12. marca 2012, čím mu malo byť znemožnené pokračovať v uplatňovaní svojich práv.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol daný na opis dňa 11. júla 2011. Z pripojenej doručenky vyplýva, že uvedený rozsudok bol obhajcovi obvineného, JUDr. S. J., doručený až dňa 12. marca 2012, po predchádzajúcej urgencii z 22. decembra 2011 (č.l. 509). Žiadne ďalšie okolnosti z doručovania predmetného rozhodnutia nie je možné z obsahu súdneho spisu zistiť. Dĺžka trvania doručovania rozhodnutia však nemala vplyv na možnosť ďalšieho uplatnenia práv obvineného, konkrétne podanie dovolania, nakoľko z ustanovenia § 370 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

K dovolacím dôvodom uplatnených obvineným v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. j/ Tr. por. najvyšší súd uvádza nasledovné:

Dovolanie možno podať z dôvodu § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. vtedy, keď napadnutým rozhodnutím bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Obvinenému bol v konaní uložený súhrnný trest odňatia slobody na 12 rokov a trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 10 rokov. Podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. odňatím slobody na desať až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu. Podľa § 65 ods. 1 Tr. zák. ak to vyžaduje bezpečnosť osôb alebo majetku alebo iný verejný záujem, súd môže páchatel'ovi, ktorý nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore ani osobou, ktorej bol udelený azyl, alebo bola poskytnutá doplnková ochrana, uložiť trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky. Podľa § 65 ods. 3 Tr. zák. trest vyhostenia môže súd uložiť na jeden rok až pätnásť rokov. Z uvedeného je zrejmé, že tresty uložené obvinenému zodpovedajú zákonným sadzbám uvedeným v Trestnom zákone. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v tomto prípade teda nie je daný.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. je uloženie ochranného opatrenia, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Z rozsudkov okresného aj krajského súdu vyplýva, že obvinenému bol uložený ochranný dohľad na 1 rok. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uloží ochranný dohľad páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin

na nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Z uvedeného je zrejmé, že v prípadoch, keď súd ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, má povinnosť v zmysle Trestného zákona uložiť obvinenému aj ochranný dohľad. Ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov. Vzhľadom na uvedené ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Obvinený v súvislosti s dovolacími dôvodmi v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. namietal, že v trestnom konaní nebola dostatočne preukázaná subjektívna stránka – úmyselné zavinenie trestného činu.

V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 1/2011, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

V súvislosti s uplatnením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného doplňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť

ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (nezákonne vykonané dôkazy), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Keďže Okresný súd Bratislava I vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Bratislave, Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol akceptovať obvineným uvádzaný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Čo sa týka námietky dovolateľa, že sa sudy v konaní nevysporiadali s poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. f/ a písm. i/ Tr. zák., najvyšší súd poukazuje na odôvodnenia rozsudkov okresného aj krajského súdu, v ktorých sa sudy dostatočným spôsobom vysporiadali s dôvodmi neuplatnenia predmetných poľahčujúcich okolností. Najvyšší súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejme nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová